

Parramon si arribaria atemps per a trobar a dits senyors, contestam-me que si, i tot seguit vaig acomiadar-me de dit senyor per a dirigir-me al citat quarter.

Sense perdre temps vaig ésser al citat quarter de Lepanto si el que les oficines del cap de les obres de Defensa son al primer pis, en les que vaig ésser rebut per dos senyors que no se els noms. Dits senyors s'informaren de la lletra de presentació els quals me demanaven tota mena de detalls referents a les ruines, díen-los el desig de veure si podia fer les citades instal·lacions dels canons en altre lloc que no fos tan al centre de les ruines dels recintes grec – i romá per que de construir en els citats llocs quedarien destruïdes les ruines tant estimades per tot el mon estudiós.

Dits senyors me digueren que procurarien escriure a Empúries en la mateixa nit per a veure si podien instal·los els canóns en altre lloc que no destruïsin les ruines i que en el cas de no poder ésser, que porquesin no destruir-hi lo menys possible, i que hi ha me contestarien a les ruines en lo que se podia fer. Al acomiadar-me de dits senyors els vaig fer present el meu agraïment, per aver-me escoltat. {(per o falta veure el resultat)}

Totes aquestes gestions duraren fins a quarts de nou de la nit, donam-me per molt satisfet en tal de que no destruïxin les ruines, i si les destruxen per culpa de la guerra, jo podre dir que no va quedar per demanar-o, sentint no se trobi a Barcelona el Dtr. Bosch, qui en la seva presència i autoritat, pudé no farien aquestes instal·lacions, i per dit motiu i treballat tant a pesar de no trobar-me be de salut, faré els possibles d'ésser a Empúries.

Vaig escriure una lletra per a el conserge de les ruines en la que li explicava el resultat de les gestions i que el dia 8 arribaria a les ruines per la nit.

El dia 7 dilluns vaig ésser al Museu d'Arqueologia per a informar als senyors Colomines, i Serra Rafols, les gestions tal com quedarem el dia 5. Pág. 192. En dit Museu vaig trobar a dits senyors tècnics, en Josep Colomines, en Josep Serra Rafols,

als que vaig informar de tot lo citat anteriorment, explicar-los el meu pensament de que no se logrará mes que el que tinguin un xic de quidado en destruir, per que dirán que primer que tot es la Defensa de la Patria com a bons militars.

Entre dits senyors Coromines i Serra, hi jó els vaig fer present que si tinguessin que fer mal-be el mosaic del sacrifici d'Ífigenia que segons com fesin el arrancariem de son lloc, com també se embalarán els exemplars de vidre románs i cartaginesos per pó, per que n'el cas de bombardeig, estrencarien tots.

El senyor Serra Rafols, me entregá 610 pessetes per a pagar el senyor conserge en Joan Escrivá.

Quedant en dits senyors que n'el cas d'averi alguna novetat en les ruines hi ha els faria saber, i tot seguit me vaig acomiadar de dits senyors. Vegis Pág. 203, 204.

També vaig ésser a veure el cap del Cos de Bombers Sr Jordan, però sí el vaig poder veure, éssent el motiu de la visita fou per a que me informés quina clase de bomba ens eseria mes adecuada per a buidar el aigua dels pous i cisternes descobertes en les ruines (segons se cita en la pág. 127,128) o s'ens la podia facilitar alguna de les que te dit cos en el magatzem fora d'ús. Com sigui que hi ha era la segona vegada d'aver intentat per veure a dit senyor i no poder veure'l, i no poder tornar per tenir que sortir demá cap a Empúries, procuraré fero quant retorni a Barcelona.

Dia 8 de desembre de 1936.

En aquest dia vaig sortir de Barcelona per a les ruines a les dues de la tarda arribant a les ruines a les set i mitja.

Degut a que per estar declarat zona de guerra tota la comarca i amb mes motiu desde la carretera de L'Escala junt al pont a hon comença el camí que conduix a les ruines a hon hi ha installades les bateries de canóns, per dit lloc no permeten passar sense un permis especial, concedit per la Conselleria de Defensa de L'Escala. Per dit motiu me esperaven junt al citat pont amb el permís, el conserge de les ruines i el seu fill polític, amb el automobil del servei de les ruines, lo que de n'averme esperat en dit lloc, no tenia mes solució que anar a dormir a L'Escala fins al dia següent.

Al arribar a la casa del Museu de les ruines, el